

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0056/2006

24.3.2006

BETÄNKANDE

om den särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska unionens råd i klagomål 2395/2003/GG rörande öppenheten vid rådets lagstiftande sammanträden (2005/2243(INI))

Utskottet för framställningar

Föredragande: David Hammerstein Mintz

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	9
ÄRENDETS GÅNG	13

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska unionens råd i klagomål 2395/2003/GG rörande öppenheten vid rådets lagstiftande sammanträden (2005/2243(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska unionens råd i klagomål 2395/2003/GG,
 - med beaktande av artikel 1 i EU-fördraget,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar¹,
 - med beaktande av artikel 255 i EG-fördraget, som avser tillgången till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar,
 - med beaktande av artiklarna 195 och 207 i EG-fördraget,
 - med beaktande av Laekenförklaringen om Europeiska unionens framtid²,
 - med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Sevilla den 21-22 juni 2002,
 - med beaktande av artikel 3.7 i Europeiska ombudsmannens stadga³,
 - med beaktande av artiklarna 45 och 195.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A6-0056/2006), och av följande skäl,
- A. I artikel 195 i EG-fördraget ges Europeiska ombudsmannen befogenhet att från varje unionsmedborgare ta emot klagomål om missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet.

¹ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

² Bilaga I till ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Laeken den 14–15 december 2001.

³ EGT L 113, 4.5.1994, s. 15.

- B. Klagandena i klagomål 2395/2003/GG till Europeiska ombudsmannen hävdade att rådets lagstiftande sammanträden inte är förenliga med artikel 1 andra stycket i EU-fördraget, utan att de bara är öppna i den utsträckning som föreskrivs i artiklarna 8 och 9 i rådets arbetsordning av den 22 juli 2002, ändrade den 22 mars 2004¹.
- C. Klagandena ansåg att rådets lagstiftande sammanträden bör vara offentliga och begärde därför att rådets arbetsordning skulle ändras i detta syfte.
- D. I enlighet med artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 och artikel 7 i rådets ändrade arbetsordning handlar rådet i sin egenskap av lagstiftare enligt vad som avses i artikel 207.3 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen när det antar regler som är rättsligt bindande i eller för medlemsstaterna genom förordningar, direktiv, rambeslut eller beslut på grundval av relevanta bestämmelser i fördragen, med undantag för överläggningar som leder till antagande av interna ordningsregler, administrativa eller budgetmässiga avgöranden, rättsakter som avser interinstitutionella eller internationella förbindelser eller icke bindande rättsakter (såsom slutsatser, rekommendationer eller resolutioner).
- E. Med tanke på den definition av rådets lagstiftande verksamhet som avses ovan är dess icke lagstiftande verksamhet av mycket liten omfattning jämfört med den lagstiftande. Insyn i rådets arbete bör därför vara det normala, och sekretess bör i förekommande fall endast tillämpas i samband med den icke lagstiftande verksamheten.
- F. Enligt artikel 1 andra stycket i EU-fördraget bör besluten i EU fattas ”så öppet och så nära medborgarna som möjligt”.
- G. Den 19 november 2003 förklarade rådets generalsekreterare Javier Solana, i sitt svar på klagandenas öppna skrivelse, att det fanns ett mycket brett stöd i frågan om att öppna rådets lagstiftande överläggningar för allmänheten.
- H. I sitt svar till ombudsmannen erkände rådet att öppenhetsprincipen enligt bland annat artikel 1 andra stycket i EU-fördraget är av stor betydelse.
- I. I sin ändrade arbetsordning från 2004 införde rådet regler som medgav större öppenhet vid rådets lagstiftande sammanträden.
- J. I oktober 2004 undertecknade medlemsstaterna Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, som innehåller en uttrycklig bestämmelse om att rådets möten skall vara offentliga när det överlägger och röstar om ett utkast till lagstiftningsakt.
- K. I sitt svar på bestämda frågor från ombudsmannen nämnde rådet inga hinder för att genomföra den ändring av arbetsordningen som klagandena hade begärt eller några högre principer eller syften som skulle ge det rätt att vägra att öppna sina lagstiftande sammanträden för allmänheten, men hävdade att antagandet av arbetsordningen var ett politiskt och institutionellt ärende som det självt skulle besluta om.

¹ EUT L 106, 15.4.2004, s. 22.

- L. I sin årsrapport för 1997¹, ansåg Europeiska ombudsmannen att ett administrativt missförhållande föreligger då ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med en regel eller princip som är bindande för detta.
- M. Ombudsmannen drog slutsatsen att det faktum att rådet vägrade att besluta att göra sina lagstiftande sammanträden offentliga utan att ange goda skäl till denna vägran var ett administrativt missförhållande.
- N. I sitt förslag till rekommendation till rådet i enlighet med artikel 3.6 i Europeiska ombudsmannens stadga förklarade ombudsmannen: ”Europeiska unionens råd bör ompröva sin vägran att besluta att göra sina lagstiftande sammanträden offentliga.” Ombudsmannen upprepade denna rekommendation till rådet i sin särskilda rapport och föreslog att Europaparlamentet skulle överväga att anta hans rekommendation som en resolution.
- O. Särskilt när rådet antar rättsakter som ”A-punkter” äger debatten och lagstiftningsarbetet i själva verket rum i Coreper, och rådet bara godkänner rättsakterna i fråga.
- P. Rådet uppträder i sin egenskap av lagstiftare även vid förlikningskommittéernas möten.
- Q. Ministrarnas ansvarsskyldighet och offentliga ansvar kräver att medlemsstaternas ståndpunkter och röster i rådet blir kända för allmänheten.
- R. EU:s två lagstiftningsparter arbetar fortfarande utifrån delvis olika informationsmaterial. De handlingar som parlamentet innehar är vanligen offentliga, medan rådet dessutom ofta arbetar utifrån hemligstämplade handlingar och upplysningar, även när det behandlar vissa frågor som skall antas genom medbeslutandeförfarande.
- S. Det brittiska ordförandeskapet lade fram två alternativa förslag för rådet i avsikt att svara på ombudsmannens rekommendationer: det ena skulle ha inneburit att rådets arbetsordning ändrades, medan det andra bara syftade till att förbättra insynen inom ramen för de befintliga reglerna.
- T. Rådet valde senare att inte ändra sin arbetsordning.
1. Europaparlamentet stöder Europeiska ombudsmannens rekommendation till rådet.
 2. Europaparlamentet erinrar om att
 - den egenskap som främst utmärker lagstiftningen i demokratiska rättsordningar som Europeiska unionens (artikel 6.1 i Fördraget om Europeiska unionen) och dess medlemsstaters inte bara är att den är tvingande, utan också att den antas i enlighet med förfaranden som ger de europeiska medborgarna information och möjlighet till delaktighet genom sina företrädare, både på nationell nivå (nationella parlament och regeringar) och på EU-nivå (Europaparlamentet),
 - denna möjlighet till delaktighet för medborgarna skulle försämrats avsevärt om en av de lagstiftande myndigheterna inte var skyldig att göra sitt förberedande arbete och

¹ http://www.euro-ombudsman.eu.int/report97/pdf/en/rap97_en.pdf

sina överläggningar allmänt tillgängliga förrän det slutgiltiga beslutet fattas eller därefter,

- det inte finns något logiskt skäl att tillämpa olika insynsstandarder i parlamentet respektive rådet, särskilt inte i medbeslutandeförfaranden,
 - eftersom det förberedande arbetet i parlamentets utskott och debatterna under plenarsammanträdena är offentliga bör även överläggningarna på ministernivå om samma ärenden vara offentliga,
 - detta insynskrav är desto mer självklart när parlamentet och rådet söker en överenskommelse genom medbeslutande vid parlamentets första behandling (vilket inträffar i ett fall av tre); i sådana situationer blir parlamentets ståndpunkt begriplig endast för den som också känner till en eventuell majoritetsståndpunkt i rådet, vem som står bakom den och de argument som de nationella delegationerna i rådet stöder sig på,
 - sekretessbeläggande av rådets arbete i samband med förhandlingar av detta slag innebär ett ifrågasättande av principen om insyn och effektivitet som även ligger till grund för parlamentets arbete,
 - denna aspekt inte vederbörligen beaktas i rådets slutsatser av den 22 december 2005, enligt vilka insyn i rådets förberedande arbete endast skall tillämpas i början av förfarandet och före den slutliga omröstningen (om inte Coreper beslutat något annat).
3. Europaparlamentet erinrar om att mot bakgrund av hur lagstiftande verksamhet definieras i artikel 12 i förordning (EG) nr 1049/2001 och i rådets arbetsordning, bör principen om insyn börja tillämpas snarast, inte bara vid rådets överläggningar med parlamentet i samband med medbeslutandeförfarandet utan också i alla andra fall där parlamentet är delaktigt, även vid samråd, och alltid när rådet antar rättsakter som kan påverka medborgarnas rättigheter och friheter, vilket är fallet med rättsakter inom ramen för tredje pelaren.
 4. Europaparlamentet beklagar att inga framsteg gjorts på detta område och att rådet inte tog upp frågan i sina slutsatser av den 22 december 2005.
 5. Europaparlamentet finner det oacceptabelt att EU:s viktigaste lagstiftande organ fortfarande sammanträder inom stängda dörrar i lagstiftningsärenden.
 6. Europaparlamentet betonar att de principer som garanterar en styrning på flera olika nivåer i Europeiska unionen är principerna för ett gott styre: delaktighet, insyn, redovisning, effektivitet och sammanhållning.
 7. Europaparlamentet menar att rådet, i en tid då EU betraktar sig självt som främjare av demokratisering och ansvarsskyldighet, bör svara på de krav på ökad insyn som kommer från parlamenten, det civila samhället och allmänheten.
 8. Europaparlamentet anser att det inte bara är en principfråga att lagstiftningsorganens möten bör vara offentliga, utan att det även är av direkt betydelse för Europaparlamentets

och de nationella parlamentens strävan att, som de europeiska medborgarnas direktvalda företrädare, fullgöra sin granskningsuppgift.

9. Europaparlamentet finner att det är av yttersta vikt att de nationella parlamenten kan ställa sina regeringar och ministrar till svars. Parlamentet menar att detta inte kan göras effektivt om det är oklart hur ministrarna har handlat och röstat i rådet och vilka uppgifter som legat till grund för deras beslut.
10. Europaparlamentet anser att den senaste utvecklingen i samband med debatten kring konstitutionsfördragets ratificering tydligt har visat att de europeiska medborgarna vill att den europeiska beslutsprocessen blir öppnare.
11. Europaparlamentet anser att rådets arbete skulle bli både mer genomblickbart och mer relevant för de europeiska medborgarna med offentliga sammanträden och att allmänhetens förtroende för hur Europeiska unionen och dess företrädare arbetar skulle öka.
12. Europaparlamentet är övertygat om att större öppenhet kommer att leda till att ministrarna i medlemsstaternas regeringar axlar ett större kollektivt ansvar, att legitimiteten i rådets beslut stärks i den allmänna opinionens ögon och till att den offentliga diskussionen om Europafrågor stimuleras och intensifieras.
13. Europaparlamentet uppmanar vidare rådet att ändra sin arbetsordning och sina arbetsmetoder så att dess lagstiftande sammanträden blir öppna och tillgängliga för allmänheten.
14. Europaparlamentet anser att Corepers möten är en väsentlig del av rådets lagstiftande överläggningar och att de därför bör omfattas av öppenhetsreglerna. Parlamentet anser att rådet bör fatta sina beslut genom formell omröstning, inte bara genom godkännande.
15. Europaparlamentet påminner om att rådet uppträder i sin egenskap av lagstiftare även när det deltar i förlikningsförfaranden.
16. Europaparlamentet konstaterar att de förberedande handlingarna avseende punkter på rådets mötesdagordning för närvarande inte är tillgängliga för allmänheten. Parlamentet betonar att rådet, i sin antagna arbetsordning, tydligt bör ange sådana handlingars klassificering och hierarki och göra dem tillgängliga för allmänheten.
17. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 22 december 2005 som ett steg i rätt riktning, men beklagar att rådet inte följde ombudsmannens rekommendation att ändra arbetsordningen.
18. Europaparlamentet påminner om att en ändring av rådets arbetsordning kräver att 13 av de 25 medlemsstaterna stöder ändringen.
19. Europaparlamentet anser att det, eftersom alla medlemsstaters regeringar har undertecknat Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, inte bör vara svårt att enas om en ändring av rådets arbetsordning, då principen redan har godtagits politiskt av alla medlemsstaters regeringar.

20. Europaparlamentet betonar sitt fulla stöd för Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa och för strävan att sätta detta i kraft. Parlamentet betonar att en ändring av rådets arbetsordning inte bör betraktas som ett substitut för hela eller delar av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, utan som en länge emotsedd anpassning till den europeiska verkligheten och för institutionell jämlikhet i Europeiska unionens lagstiftningsarbete.
21. Europaparlamentet uppmanar rådet att vidta alla åtgärder som behövs för att göra sina lagstiftande sammanträden öppna och tillgängliga för allmänheten. Parlamentet begär också att rådet sänder sina offentliga sammanträden, även på Internet, och i god tid lämnar ut datum och dagordningar för mötena samt offentliggör officiella utskrifter av dessa på Europeiska unionens samtliga officiella språk.
22. Europaparlamentet uppmanar rådet att inta en gemensam hållning när det gäller genomförandet av EU:s kodex för god förvaltningssed, som antagits av Europaparlamentet.
23. Europaparlamentet föreslår att rådet inleder ett pilotprojekt om ”mer genomblickbart beslutsfattande”, som skulle innebära att en eller flera aktuella lagstiftningsfrågor diskuterades vid ett helt öppet och fullt tillgängligt rådsmöte, med särskild tonvikt på att förklara de förfaranden som följdes och de beslut som fattades, så att medborgarna lättare skulle förstå dessa.
24. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet, medlemmarna i rådet samt kommissionen att föreslå frågor och ämnen för en offentlig diskussion av denna typ, i enlighet med artikel 8.3 i rådets arbetsordning.
25. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförande att snarast föra upp frågan om att öppna rådets sammanträden för allmänheten på Europeiska rådets dagordning och att den 9 maj 2006 avge en högtidlig försäkran om att omedelbart ändra rådets arbetsordning och före utgången av 2006 i samförstånd med Europaparlamentet se över förordning (EG) nr 1049/2001.
26. Europaparlamentet uppmanar alla berörda parter att utöva största möjliga påtryckningar på rådet i syfte att förmå det att följa ombudsmannens rekommendation och anpassa sin arbetsordning.
27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Inledning

Vid utskottet för framställningars sammanträde i oktober 2005 lade Europeiska ombudsmannen – som för första gången närvarade på egen begäran (i enlighet med artikel 195.3 i parlamentets arbetsordning) – fram sin särskilda rapport om insynen i rådets lagstiftande sammanträden. Utskottet beslutade att begära tillstånd att utarbeta ett initiativbetänkande om ombudsmannens särskilda rapport, och David Hammerstein Mintz utsågs till föredragande.

I sin särskilda rapport förklarade Nikiforos Diamandouros att rådet inte hade angett några giltiga skäl till att det vägrade att göra sina lagstiftningssammanträden offentliga. Hans rekommendation var: ”Europeiska unionens råd bör ompröva sin vägran att besluta att göra sina lagstiftande sammanträden offentliga.” Ombudsmannen tillade att parlamentet skulle kunna överväga att anta hans rekommendation som en resolution.

Ombudsmannens undersökning av saken grundar sig på ett klagomål från parlamentsledamot Elmar Brok och en företrädare från det tyska CDU-partiets ungdomsförbund, i vilket de hävdar att rådets arbetsordning inte är förenlig med artikel 1 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen (ändrat 1997 genom Amsterdamfördraget), enligt vilket rådet och gemenskapens övriga institutioner och organ måste fatta besluten så öppet och så nära medborgarna som möjligt.

Rådet hävdade att graden av öppenhet vid dess sammanträden är ett politiskt val som rådet måste göra. Ombudsmannen höll inte med, utan konstaterade att det andra stycket i artikel 1 i Fördraget om Europeiska unionen – den allra första artikeln i de gemensamma bestämmelser som ligger till grund för Europeiska unionen – gäller även för rådet. Även om det i artikel 207.3 i EG-fördraget föreskrivs att rådet skall anta sin egen arbetsordning, sägs där inte att den grad i vilken rådets lagstiftningssammanträden bör vara öppna för allmänheten bör betraktas som ett politiskt val och lämnas till dess godtycke. Rådet menade att artikel 1 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen bara antyder att den framtida unionen bör vara så öppen som möjligt.

I artikel 207.3 anges vidare att rådet, för tillämpningen av artikel 255.3 i EG-fördraget, i sin arbetsordning skall utarbeta villkoren för allmänhetens tillgång till handlingar och fastställa de fall då det skall anses handla i sin egenskap av lagstiftare, i syfte att medge större tillgång till rådets handlingar. Enligt ombudsmannen bör hänsyn tas även till utvecklingen sedan 1997. Han påpekade att rådet 2000 antog en ny arbetsordning som medgav ökad öppenhet vid dess lagstiftningssammanträden. Således hade rådet klagjort att det var nödvändigt – och möjligt – att vidta åtgärder för att öka insynen i dess lagstiftningsverksamhet. Antagandet av den nya arbetsordningen bekräftade också att det var – och är – möjligt att göra så enligt gemenskapens gällande lagstiftning.

Ombudsmannen drog därför slutsatsen att rådet hade underlåtit att framlägga några giltiga skäl till varför det inte kan ändra sin arbetsordning i syfte att öppna dessa sammanträden för allmänheten och ansåg att detta var ett administrativt missförhållande.

Insyn

Europaparlamentet, nationella parlament, icke-statliga organisationer och det civila samhället har krävt mer öppenhet i det europeiska beslutsfattandet sedan långt före Laekenförklaringen.

Nyligen har förnyade krav framförts på att öppna rådets sammanträden för allmänheten, bland annat från ett antal brittiska Europaparlamentariker, från olika politiska grupper, i en skriftlig förklaring¹, där rådet uppmanas att tillämpa principerna om öppenhet och insyn på sitt lagstiftningsarbete. Det brittiska ordförandeskapet har också fäst avseende vid kravet på större insyn, och Tony Blair har inför Europaparlamentet hävdad att det finns ”starka argument” för att rådet bör lagstifta offentligt samt föreslagit att frågan behandlas under det brittiska ordförandeskapet. Dessutom framhävs medborgarnas önskan om ökad ansvarsskyldighet för sina regeringar i EU-frågor av opinionsundersökningar och uttalanden av icke-statliga organisationer, det civila samhället och den akademiska världen.

Det är inte bara en principfråga att lagstiftningsorganens möten bör vara offentliga, utan det är även av direkt betydelse för Europaparlamentet och de nationella parlamenten i deras granskningsuppdrag. För de nationella parlamenten är det av yttersta vikt att kunna ställa sina regeringar och enskilda ministrar till svars, vilket inte kan göras effektivt om det inte går att följa hur ministrarna har handlat i rådet.

Den senaste utvecklingen i samband med konstitutionsfördraget har mycket tydligt visat att de europeiska medborgarna vill se större öppenhet i det europeiska beslutsfattandet. Med offentliga sammanträden skulle rådets arbete bli både mer genomblickbart och mer relevant för medborgarna.

Öppenheten skulle kunna få långtgående följder och kommer att förändra rådets prägel i grunden. Ministrarna blir tvungna att uttrycka sig och diskutera under mediernas och de nationella parlamentens direkta övervakning. Den europeiska allmänheten kommer att kunna följa diskussionerna om lagstiftning som kommer att bli bindande för dem som medborgare i Europeiska unionen. De nationella regeringarna kommer att tvingas offentliggöra och rättfärdiga de ståndpunkter som de har intagit i rådet. Detta kommer att främja och intensifiera den offentliga diskussionen om Europafrågor och understryka ministrarnas kollektiva ansvar samt öka ärligheten och insynen i debatten. Öppna rådssammanträden kommer även att markera nästa steg i avvecklingen av det dunkla ”diplomatiska” traditionella beslutsfattandet i rådet och öppna detta för den europeiska verkligheten, där lagstiftningsbeslut fattas helt öppet och under full insyn.

Europaparlamentets roll

I enlighet med artikel 195 i EG-fördraget är ombudsmannen behörig och skyldig att fastställa och undersöka missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens verksamhet och att främja god förvaltningssed. I ombudsmannens särskilda rapport behandlas därför insynsfrågan från teknisk synpunkt, och ombudsmannen är nog med att understryka

¹ Skriftlig förklaring 0045/2005 från Chris Davies, Nigel Farage, Timothy Kirkhope, Jean Lambert och Gary Tittle om ministerrådet och lagstiftning utan insyn.

att det klagomål som han har undersökt inte gäller rådets lagstiftningsverksamhet som sådan, utan frågan om huruvida rådets lagstiftande sammanträden bör vara offentliga.

Ombudsmannen anser att rådets lagstiftande sammanträden inte är öppna för allmänheten och att rådets vägran att besluta att öppna dessa sammanträden är ett administrativt missförhållande.

Av den särskilda rapporten framgår att det inte krävs en fördragsändring för att åtgärda detta, utan att det räcker med en ändring av rådets arbetsordning. Efter de reformer som man enades om i Sevilla¹ har denna arbetsordning i själva verket ändrats i syfte att öka insynen, och rådets lagstiftande sammanträden är nu emellanåt delvis offentliga.

Föredraganden stöder ombudsmannens slutsatser och finner det oacceptabelt att ett viktigt lagstiftningsorgan i EU fortfarande sammanträder inom stängda dörrar när det uppträder som lagstiftare, särskilt i en tid då EU betraktar sig självt som främjare av demokratisering och ansvarsskyldighet. EU bör därför se till att leva som det lär.

Föredraganden anser att Europaparlamentet, genom sina behöriga utskott och tillsammans med alla andra parter som arbetar för mer genomblickbara styrelseformer i EU, bör utöva största möjliga påtryckningar på rådet i syfte att förmå det att följa ombudsmannens rekommendation och anpassa sin arbetsordning.

Klagandena i ärendet hänvisade även till en bestämmelse i Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa där det föreskrivs att rådets sammanträden skall vara offentliga ”när det överlägger och röstar om ett utkast till lagstiftningsakt” (artikel I-50.2). Ombudsmannen betonar dock att hans särskilda rapport uteslutande grundar sig på de befintliga fördragen och gemenskapens gällande lagstiftning.

Med tanke på att alla EU:s regeringar har undertecknat fördraget och därför samtyckt till dess artikel I-50.2, är det svårt att se att de nu inte skulle kunna nå en överenskommelse om att ändra rådets arbetsordning, särskilt eftersom detta bara skulle kräva 13 av de 25 medlemsstaternas stöd. Föredraganden vill dock betona att en sådan ändring av arbetsordningen inte bör betraktas som ett substitut för konstitutionsfördraget eller som att man ”plockar ut godbitarna”, eftersom Europaparlamentet fortfarande stöder ett fullständigt genomförande av fördraget. Den begärda ändringen bör betraktas som en länge emotsedd anpassning av rådet till den europeiska verkligheten och för institutionell jämlikhet i lagstiftningsarbetet.

¹ Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Sevilla den 21–22 juni 2002.

Om rådet ändrar sin arbetsordning blir det också viktigt att tydligt fastställa hur rådets offentliga lagstiftande sammanträden skall fungera i praktiken och vilka frågor som skall diskuteras vid rådets offentliga sammanträden, för att förhindra att den verkliga debatten förflyttas till informella sammanträden – till Coreper eller rent av uppåt, till Europeiska rådet – med följderna att man vid de offentliga sammanträdena bara godkänner redan fattade beslut. Det är också viktigt att rådet i sin arbetsordning tydligt anger alla de typer av handlingar som används för att förbereda rådets sammanträden, liksom handlingarnas status, och att dessa handlingar är tillgängliga för allmänheten, så att denna kan följa de steg som leder fram till de lagstiftande sammanträdena.

Föredraganden rekommenderar vidare Europaparlamentet att kräva att rådets offentliga sammanträden sänds, även på Internet, och att officiella utskrifts av de lagstiftande sammanträdena offentliggörs.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Den särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet med anledning av det förslag till rekommendation som riktats till Europeiska unionens råd i klagomål 2395/2003/GG rörande öppenheten vid rådets lagstiftande sammanträden	
Förfarandenummer	2005/2243(INI)	
Grund i arbetsordningen	art. 45 och 195.3	
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	PETI 15.12.2005	
Föredragande Utnämning	David Hammerstein Mintz 11.10.2005	
Behandling i utskott	25.1.2006 23.2.2006	
Antagande	23.2.2006	
Slutomröstning: resultat	för:	10
	emot:	0
	nedlagda röster:	0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Robert Atkins, Inés Ayala Sender, Alexandra Dobolyi, David Hammerstein Mintz, Carlos José Iturgaiz Angulo, Manolis Mavrommatis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Diana Wallis	
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marie-Hélène Descamps	
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Luis Herrero-Tejedor	
Ingivande – A[6]-nummer	2.3.2006	A6-0056/2006